

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2.12.2015
COM(2015) 595 final

2015/0275 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. Háttér-információk

Az Európai Unió gazdasága jelentős mennyiségű potenciális másodnyersanyagtól esik el, amelyek a különböző hulladékáramokban találhatók. Az EU-ban 2013-ban összesen mintegy 2,5 milliárd tonna hulladék képződött, ebből 1,6 milliárd tonna nem került sem újrahasználatra, sem újrafeldolgozásra, és ezáltal elveszett az európai gazdaság számára. A becslések szerint további 600 millió tonna hulladékot lehetett volna újrahasználni vagy újrafeldolgozni. Például az Unióban képződő települési hulladéknak mindössze 43 %-a került újrafeldolgozásra, a többit vagy hulladéklerakókban helyezték el (31 %), vagy elégették (26 %). Az EU így komoly lehetőségeket szalaszt el az erőforrás-hatékonyság javítása és a valóban körforgásos gazdaság kialakítása szempontjából.

Ezenkívül a hulladékgazdálkodás tekintetében nagy különbségek tapasztalhatók az Unió egyes tagállamai között. 2011-ben hat tagállamnak sikerült 3 % alá szorítania a hulladéklerakókba kerülő települési hulladék részarányát, miközben 18 tagállam esetében ez az arány 50 % felett volt, bizonyos esetekben pedig a 90 %-ot is meghaladta. Ezeket a különbségeket sürgősen meg kell szüntetni.

A hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv¹, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelv², a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK irányelv³, az elhasznált járművekről szóló 2000/53/EK irányelv⁴, az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról szóló 2006/66/EK irányelv⁵, valamint az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól szóló 2012/19/EU irányelv⁶ módosítására irányuló javaslatok a körforgásos gazdaságról szóló csomag részét képezik, amely „Az anyagkörforgás megvalósítása – A körforgásos gazdaságra vonatkozó uniós cselekvési terv” című bizottsági közleményt is tartalmazza.

1.2. A javaslat okai és céljai

Az elmúlt időszak tendenciái arra engednek következtetni, hogy az erőforrás-hatékonyság területén további javulás érhető el, és ez komoly gazdasági, környezeti és társadalmi előnyökkel járhat. A hulladék erőforrásként való kezelése alapvető eszköze az erőforrás-hatékonyság növelésének és egy valóban körforgásos gazdaság létrehozásának.

Az elmúlt időszakban a hulladékgazdálkodási gyakorlat javítása, az újrafeldolgozási folyamatokra irányuló innováció ösztönzése, a hulladéklerakók igénybevételének korlátozása és a fogyasztói magatartás megváltoztatása szempontjából a legfontosabb mozgatórugó az

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 1994. december 20-i 94/62/EK irányelve a csomagolásról és a csomagolási hulladékról (HL L 365., 1994.12.31., 10. o.).

³ A Tanács 1999. április 26-i 1999/31/EK irányelve a hulladéklerakókról (HL L 182., 1999.7.16., 1. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. szeptember 18-i 2000/53/EK irányelve az elhasznált járművekről (HL L 269., 2000.10.21., 34–43. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. szeptember 6-i 2006/66/EK irányelve az elemekről és akkumulátorokról, valamint a hulladékelemekről és -akkumulátorokról, továbbá a 91/157/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2006.9.26., 1–14. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 2012/19/EU irányelve az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (HL L 197., 2012.7.24., 38–71. o.).

uniós hulladékgazdálkodási jogszabályokban szereplő, jogilag kötelező célértékek előírása volt. A hulladékgazdálkodási politika továbbfejlesztése jelentős előnyökkel járhat, ezek közé sorolhatók a fenntartható növekedés, a munkahelyteremtés, a kisebb üvegházhatásúgáz-kibocsátás, a jobb hulladékgazdálkodási gyakorlatból eredő közvetlen megtakarítások és a tisztább környezet.

A 2008/98/EK irányelv módosítására irányuló javaslat annak kapcsán született, hogy most kell felülvizsgálni az említett irányelvben előírt hulladékgazdálkodási célértékeket. A javaslatok – amelyek a körforgásos gazdaságra vonatkozó jogszabálycsomag részét képezik és a fent említett hat irányelvet módosítják – részben a Bizottság által 2014 júliusában előterjesztett, majd 2015 februárjában visszavont javaslatra épülnek. Összhangban vannak az erőforrás-hatékonysági úttervvvel⁷ és a hetedik környezetvédelmi cselekvési programmal⁸, amelyekben az Unió célul tűzte ki a hulladékhierarchia⁹ maradéktalan tiszteletben tartását valamennyi tagállamban, valamint a hulladéktermelés abszolút és egy főre jutó mennyiségének csökkentését, mindezekon keresztül pedig azt, hogy biztosítja a hulladék magas színvonalú újrafeldolgozását és az újrafeldolgozott hulladék – mint az Unió fontos, megbízható nyersanyagforrása – felhasználását. A javaslatok emellett az EU nyersanyag-politikai kezdeményezésének¹⁰ végrehajtásához is hozzájárulnak, valamint az élelmiszer-pazarlás megelőzésének kérdésével is foglalkoznak. Ezen túlmenően e javaslatok egyszerűsítik a hat irányelvben foglalt adatszolgáltatási követelményeket.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLAT EREDMÉNYEI

2.1. Tanulmányok

A javaslatok és a hozzájuk mellékelt hatásvizsgálat az EU hulladékjogi előírásainak végrehajtásával és továbbfejlesztésével kapcsolatos műszaki, társadalmi-gazdasági és költséghatékonysági szempontokat elemzik. A hatásvizsgálat egyik kiegészítése annak elemzésére készült, hogy a hatásvizsgálatban meghatározott főbb szakpolitikai alternatívák további változatai milyen potenciális következményekkel járhatnak.

2.2. Belső konzultáció

A Bizottságon belül egy, különféle bizottsági szolgálatokat (SG, ECFIN, GROW, CLIMA, JRC és ESTAT) tömörítő hatásvizsgálati irányítócsoporthoz kísérté figyelemmel a jogalkotási javaslatok előkészítését.

2.3. Külső konzultáció

A Bizottság összeállította a megoldandó kérdések első indikatív listáját, majd 2013 februárjában megkezdődtek az első interjúk a főbb érdekelttekkel. A konzultáció minimumszabályait betartva 2013 júniusától szeptemberéig nyilvános internetes konzultáció is zajlott. A konzultációra 670 hozzászólás érkezett, ami mutatja az EU-ban folyó hulladékgazdálkodás iránti élénk lakossági érdeklődést, és tükrözi az EU e területre irányuló fellépésével kapcsolatos nagy elvárásokat. 2015 júniusa és szeptembere között külön

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. november 20-i 1386/2013/EU határozata a „Jólét bolygónk felélése nélkül” című, a 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról (HL L 354., 2013.12.28., 171. o.).

⁹ A hulladékhierarchia értelmében elsősorban a hulladékketkezelés megelőzésére kell törekedni, ha pedig ez nem lehetséges, akkor az újrahasználatra vagy az újrafeldolgozásra; ha ez sem, akkor kerülhet sor az energetikai hasznosításra és az ártalmatlanításra (hulladéklerakóban való elhelyezésre vagy energia-visszanyerés nélküli égetésre).

¹⁰ COM(2008) 699 és COM(2014) 297.

konzultáció zajlott a tagállamokkal, valamint egy szélesebb konzultáció is folyt a körforgásos gazdaság tárgyában.

2.4. Hatásvizsgálat

A 2014 júliusában elfogadott javaslat¹¹ előterjesztésével egyidejűleg a Bizottság közzétette a hatásvizsgálat eredményeit tartalmazó jelentését és ennek vezetői összefoglalóját is. A hatásvizsgálat – amely a felülvizsgált jogalkotási javaslatok tekintetében továbbra is az elemzés fő eszköze – az EU hulladékgazdálkodási gyakorlatának javítására adódó különböző szakpolitikai alternatívák legfontosabb környezeti, társadalmi és gazdasági hatásait értékeli. A legmegfelelőbb eszközök és célértékek kiválasztása érdekében, figyelemmel a költségek minimalizálása és az előnyök maximalizálása iránti igényre is, a vizsgálat során különböző mértékben ambiciózus lehetőségek értékelésére és az „alapforgatókönyvvel” való összevetésére került sor.

A Bizottság Hatásvizsgálati Testülete 2014. április 8-án kedvező véleményt nyilvánított a hatásvizsgálatról, de több ajánlást is megfogalmazott a jelentés finomhangolására. A testület kérte a probléma egyértelműbb meghatározását és az új közbenső célértékek megalapozottabb indokolását, a szubszidiaritás és az arányosság elve tükrében a hulladéklerakás tilalma és az összes tagállamra vonatkozó egységes célértékek melletti érvek megerősítését, valamint annak részletesebb magyarázatát, hogy a javaslat hogyan veszi figyelembe a tagállamok eltérő teljesítményét.

A hatásvizsgálat nyomán a Bizottság megállapította, hogy egyes alternatívák együttes alkalmazása a következő előnyökkel jár:

- csökkennek az adminisztratív terhek különösen a kisméretű létesítmények és vállalkozások számára, egyszerűbbé és jobbá válik a végrehajtás, és a célértékek mindenkor alkalmasak maradnak a kitűzött célok teljesítésének elősegítésére,
- nő a munkahelyek száma: 2035-ig 170 000 új munkahely jöhet létre közvetlen módon, és ezek többsége nem helyezhető át az EU-n kívülre,
- csökken az üvegházhatású gázok (ÜHG) kibocsátása: 2015 és 2035 között több mint 600 millió tonna ÜHG kibocsátása lesz elkerülhető,
- az új szabályozás kedvezően befolyásolja az EU hulladékgazdálkodási és újrafeldolgozási ágazatának versenyképességét, valamint az EU feldolgozóiparának működését (a kiterjesztett gyártói felelősség rendszerének jobb működése, a nyersanyagokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos kockázatok csökkenése),
- nagyobb mennyiségű másodnyersanyag kerül vissza az EU gazdaságába, ami csökkenti az EU függőségét a nyersanyagimporttól.

A jogalkotási javaslattal együtt a Bizottság egy, a hatásvizsgálatot kiegészítő elemző feljegyzést is kibocsátott, amelyben további lehetőségeket és variációkat vizsgált meg azzal a céllal, hogy minden egyes tagállam kiinduló helyzetét figyelembe lehessen venni.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. A javaslat összefoglalása

Az EU hulladékjogi szabályozásának módosítására irányuló javaslatok legfontosabb elemei a következők:

- a fogalommeghatározások egymáshoz igazítása,

¹¹ COM(2014) 397.

- a települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célérték 65 %-ra történő növelése 2030-ig,
- a csomagolási hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célérték megnövelése, valamint a célértékek egyszerűsítése,
- a települési hulladék hulladéklerakókban való elhelyezésének 10 %-ra történő fokozatos leszorítása 2030-ig,
- a melléktermékekre és a hulladéktátság megszűnésére vonatkozó jogi keret fokozottabb összehangolása és egyszerűsítése,
- a hulladékképződés – többek között az ételmaradék-pazarlás – megelőzésének és az újrahasználatnak az előmozdítására irányuló új intézkedések,
- a kiterjesztett gyártói felelősség minimumkövetelményeinek meghatározása,
- egy korai előrejelző rendszer bevezetése, amely az újrafeldolgozási célértékek teljesítését hivatott figyelemmel kísérni,
- a jelentéstételi kötelezettségek egyszerűsítése és ésszerűsítése,
- a szabályozás hozzáigazítása az EUMSZ-nek a felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogi aktusokról szóló 290. és 291. cikkéhez.

3.2. Jögalap, fellépési jogosultság

A javaslatok hat irányelvet módosítanak, amelyek különböző típusú hulladékok vonatkozásában szabályozzák a hulladékgazdálkodást. A 2008/98/EK, az 1999/31/EK, a 2000/53/EK, a 2006/66/EK és a 2012/19/EU irányelv módosítására irányuló javaslatok az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdésén alapulnak, míg a 94/62/EK irányelv módosítására irányuló javaslatnak az EUMSZ 114. cikke a jögalapja.

A 2008/98/EK irányelv 11. cikkének (2) bekezdése értelmében legkésőbb 2020-tól a háztartási és ahhoz hasonló jellegű hulladék 50 %-át elő kell készíteni újrahasználatra vagy újrafeldolgozásnak kell alávetni, a nem veszélyes építési és bontási hulladéknak pedig 70 %-át elő kell készíteni újrahasználatra vagy újrafeldolgozásnak kell alávetni, illetve anyagában másképp hasznosítani kell. A 11. cikk (4) bekezdése értelmében a Bizottságnak ezeket a célértékeket legkésőbb 2014. december 31-ig meg kellett vizsgálnia abból a szempontból, hogy szükséges-e a szigorításuk, illetve – a környezeti, a gazdasági és a társadalmi hatások figyelembevételével – indokolt-e más hulladékáramokra is célértékeket meghatározni. A 9. cikk c) pontja értelmében a Bizottságnak az elérhető legjobb gyakorlat alapján 2014 végéig meg kellett határozni a hulladékképződés megelőzésére és a gazdasági növekedés és a hulladékképződés által okozott környezeti hatások közötti összefüggés megszüntetésére vonatkozóan 2020-ig teljesítendő célokat, szükség esetén többek között a 29. cikk (4) bekezdésében említett mutatók felülvizsgálatára is sort kerítve. Végezetül a 37. cikk (4) bekezdése értelmében a Bizottságnak a 2014. december 12-én esedékes első jelentésében meg kellett vizsgálnia több különböző olyan intézkedés (köztük a bizonyos hulladékáramokra vonatkozó gyártói felelősségi rendszerek, célkitűzések és mutatók, valamint az újrafeldolgozáshoz, az anyagában történő hasznosításhoz és az energetikai hasznosításhoz kapcsolódó intézkedések) megállapításának lehetőségét, amely hozzájárulhat az 1. és a 4. cikkben megfogalmazott célkitűzések teljesítéséhez.

Az 1999/31/EK irányelv 5. cikkének (2) bekezdése három célértéket határoz meg annak érdekében, hogy a biológiailag lebontható települési hulladékból minél kevesebb kerüljön a hulladéklerakókba, és egyes hulladékáramok esetében tiltja a hulladéklerakók igénybevételét. A biológiailag lebontható települési hulladék lerakásának mérséklésére vonatkozó célértékek

közül a legutolsót 2016. július 16-ra kell teljesíteniük a tagállamoknak. Az 5. cikk (2) bekezdése értelmében ezt a célértéket a környezetvédelem magas szintjének biztosítása érdekében, a tagállamoknak az előző két célérték teljesítése kapcsán szerzett gyakorlati tapasztalatai alapján 2014. július 16-ig felül kell vizsgálni, és ennek alapján vagy változatlanul kell hagyni, vagy módosítani kell.

A 94/62/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése a csomagolási hulladék hasznosítására és újrafeldolgozására vonatkozóan állapít meg célértékeket, amelyeket a 6. cikk (5) bekezdése értelmében ötévente felül kell vizsgálni a tagállamok gyakorlati tapasztalatai, a tudományos kutatás eredményei és az értékelési technikák (életciklus-értékelés, költség-haszon elemzés) területén bekövetkező fejlődés tükrében.

3.3. A szubszidiaritás és az arányosság elve

A javaslatok megfelelnek a szubszidiaritás és az arányosság elvének, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke határoz meg. Arra korlátozódnak, hogy a közös célokat meghatározó keret lefektetésével módosítsák a fentiekben említett irányelveket, miközben lehetővé teszik, hogy a tagállamok szabadon döntsenek a végrehajtás konkrét módszereiről.

3.4. Magyarázó dokumentumok

A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az irányelvek átültetésével kapcsolatos információk minőségének javítása szükségessé teszi az irányelveket átültető tagállami intézkedéseket magyarázó dokumentumok benyújtását.

A hulladékjogi előírások tagállami átültetése az egyes tagállami közigazgatások felépítésétől függően gyakran erősen decentralizált módon történik, sok esetben regionális és helyi szintű szabályozás útján, illetve több különböző jogszabály révén. Emiatt lehetséges, hogy a módosított irányelvek átültetéséhez a tagállamoknak számos különböző országos, regionális és helyi szintű jogszabályt kell módosítaniuk.

A javaslatok hat különböző irányelvet módosítanak a hulladékgazdálkodás területén, és számos jogi kötelezettségre hatnak ki. Átfogó módon módosítják a 2008/98/EK, az 1999/31/EK és a 94/62/EK irányelvben előírt célértékeket, és egyszerűsítik a 2000/53/EK, a 2006/66/EK és a 2012/19/EU irányelvet. A hulladékjogi előírások komplex felülvizsgálatáról van tehát szó, amely potenciálisan számos különböző nemzeti jogszabályra kihat.

A módosított irányelvek új hulladékgazdálkodási célértékei szorosan kapcsolódnak egymáshoz, ezért gondos átültetést igényelnek nemzeti szinten, ezt követően pedig a nemzeti hulladékgazdálkodási rendszerekben kell őket érvényesíteni.

A javasolt rendelkezések a köz- és a magánszektor tagállami szereplőinek igen széles körére vannak kihatással, valamint nagyban befolyásolják a hulladékgazdálkodási infrastruktúrát érintő jövőbeli beruházásokat. Az új szabályozás teljes és helyes átültetése nélkülözhetetlen a kitűzött célok teljesítéséhez (az emberi egészség és a környezet védelme, az erőforrás-hatékonyság növelése, a belső piac működésének biztosítása, az EU-n belüli kereskedelmet és piaci versenyt akadályozó tényezők kialakulásának megelőzése).

A magyarázó dokumentumok benyújtására vonatkozó követelmény további adminisztratív terhet róhat egyes tagállamokra. E dokumentumok ugyanakkor szükségesek az átültetés teljességének és helyességének eredményes ellenőrzéséhez, ami a fentiekben ismertetett okokból alapvetően fontos; másfelől pedig nincs olyan kevesebb teherrel járó intézkedés, amely lehetővé tenné a hatékony ellenőrzést. A magyarázó dokumentumok emellett jelentős mértékben hozzájárulhatnak azon adminisztratív terhek csökkentéséhez, amelyek a megfelelés nyomán követése kapcsán a Bizottságra nehezednek. E dokumentumok hiányában jelentős mértékű erőforrás igénybevétele volna szükséges, illetve számos alkalommal fel kellene venni

a kapcsolatot a nemzeti hatóságokkal ahhoz, hogy a Bizottság valamennyi tagállam esetében fel tudja térképezni az átültetési módszereket.

A fentiek miatt indokolt arra kérni a tagállamokat, hogy az átültető intézkedések bejelentésével együtt egy vagy több olyan dokumentumot is benyújtsanak, amely(ek) kifejti(k) a hulladékjogi szabályozást módosító irányelvek rendelkezései és a nemzeti átültető jogszabályok megfelelő részei közötti összefüggéseket.

3.5. A Bizottság felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatáskörei

A 2008/98/EK irányelvet érintő javaslat 1. cikkének 4., 5., 6., 9., 11., 14., 15., 18., 19., 21. és 22. pontja, a 94/62/EK irányelvet érintő javaslat 1. cikkének 4., 6., 7., 9. és 10. pontja, az 1999/31/EK irányelvet érintő javaslat 1. cikkének 6. és 7. pontja, valamint a 2000/53/EK és a 2012/19/EU irányelv vonatkozásában előterjesztett javaslat 1. és 3. cikkében szereplő módosítások olyan rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek felhatalmazáson alapuló és végrehajtási hatásköröket ruháznak a Bizottságra, és egyúttal megállapítják az érintett jogi aktusok elfogadásának eljárását.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatok nem lesznek hatással az Európai Unió költségvetésére, ezért nem kíséri őket a költségvetési rendelet (az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet) 31. cikkében előírt pénzügyi kimutatás.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹²,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹³,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A környezet minőségének védelme, megőrzése és javítása, az emberi egészség védelme, a természeti erőforrások körültekintő és ésszerű hasznosítása, valamint a valóban körforgásos gazdaság kiépítése érdekében javítani kell az Európai Unióban folytatott hulladékgazdálkodás színvonalát.
- (2) A 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹⁴ meghatározott, a hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célértékeket módosítani kell annak érdekében, hogy jobban tükrözzék az Uniónak a körforgásos gazdaság felé való elmozdulás iránti ambícióját.
- (3) Számos tagállam még nem alakította ki a szükséges hulladékgazdálkodási infrastruktúráját. Ezért alapvetően fontos az intézkedésekhez és beruházásokhoz iránymutatást nyújtó hosszú távú szakpolitikai célokat meghatározni, különösen annak megelőzése érdekében, hogy a maradékhulladék kezelése terén strukturális kapacitásfeleslegek alakuljanak ki, és hogy az újrafeldolgozásra alkalmas anyagok a hulladékhierarchia alján rekedjenek.
- (4) A települési hulladék az Unióban képződő összes hulladék mintegy 7–10 %-át teszi ki; ugyanakkor hulladékgazdálkodási szempontból ez a hulladékáram az egyik legösszetettebb, és kezelésének módja általában jól jelzi egy adott ország hulladékgazdálkodási rendszerének általános minőségét. A települési hulladékkal kapcsolatos kihívások annak tudhatók be, hogy rendkívül komplex, vegyes összetételű

¹² HL C [...], [...], [...]. o.

¹³ HL C [...], [...], [...]. o.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. november 19-i 2008/98/EK irányelve a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

hulladékfajtáról van szó, hogy a hulladék a polgárok közvetlen közelségében termelődik, valamint hogy a kérdés iránt a közvélemény különösen nagy érdeklődést tanúsít. A települési hulladék ezért meglehetősen összetett hulladékgazdálkodást tesz szükségessé: elengedhetetlen hozzá a hatékony gyűjtőrendszer, a polgárok és a vállalkozások aktív részvétele, az infrastruktúrának a hulladék sajátos összetételéhez való hozzáigazítása, valamint az átgondolt finanszírozás. Azok az országok, amelyek hatékony rendszert dolgoztak ki a települési hulladékkal való gazdálkodás területén, általában a hulladékgazdálkodás egészét tekintve is jobb teljesítményt nyújtanak.

- (5) A fogalmak tartalmának egyértelművé tétele érdekében a 2008/98/EK irányelvet ki kell egészíteni a települési hulladék, az építési és bontási hulladék, a végső újrafeldolgozási eljárás és a feltöltés fogalommeghatározásával.
- (6) Ahhoz, hogy az újrafeldolgozási célértékek meghatározása megbízható és összehasonlítható adatok alapján történjen, illetve lehetővé váljon e célértékek elérésének hatékonyabb nyomon követése, a települési hulladéknak a 2008/98/EK irányelvben szereplő fogalmát összhangba kell hozni azzal a fogalommeghatározással, amelyet az Európai Statisztikai Hivatal és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet statisztikai célokra használ, és amelynek alapján a tagállamok már több éve szolgáltatnak adatokat. A települési hulladéknak az irányelv szerinti fogalommeghatározása nem veszi figyelembe, hogy a hulladék kezelője köz- vagy magánszektorbeli gazdasági szereplő-e.
- (7) A tagállamoknak megfelelő ösztönzőket kell alkalmazniuk a hulladékhierarchia megvalósítása érdekében, ezek közé tartoznak különösen az ebben az irányelvben meghatározott hulladékmegelőzési és újrafeldolgozási célértékek megvalósítására irányuló pénzügyi ösztönzők, például a hulladéklerakási és -égetési díjak, a kidobott mennyiség alapján történő fizetési rendszerek, a kiterjesztett gyártói felelősségen alapuló rendszerek és a helyi önkormányzatokat megcélzó ösztönzők.
- (8) Annak érdekében, hogy a másodnyersanyagok piacain működő gazdasági szereplők nagyobb bizonyossággal rendelkezzenek arról, hogy bizonyos anyagok vagy tárgyak hulladéknak számítanak-e vagy sem, valamint az egyenlő feltételek biztosítása érdekében, fontos uniós szinten harmonizált feltételeket meghatározni arra vonatkozóan, hogy az anyagok vagy tárgyak milyen esetben számítanak mellékterméknek, és hogy a hasznosítási műveleten átesett hulladékok milyen esetben nem számítanak többé hulladéknak. Olyan esetekben, ahol fontos a belső piac zavartalan működésének vagy a környezetvédelem magas szintjének biztosítása az Unióban, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a meghatározott hulladékokra, valamint a meghatározott felhasználási célokra vonatkozó harmonizált feltételek alkalmazásának részletes kritériumairól.
- (9) A kiterjesztett gyártói felelősségen alapuló rendszerek alapvető elemei a hatékony hulladékgazdálkodásnak, eredményességük és működésük azonban komoly eltérést mutat az egyes tagállamok között. Ezért meg kell határozni a kiterjesztett gyártói felelősség minimális működési követelményeit. A követelményeknek a költségek csökkentését, a teljesítmény fokozását, többek között a kis- és középvállalkozások számára is egyenlő versenyfeltételek biztosítását, valamint a belső piac zökkenőmentes működése előtt álló akadályok elhárítását kell szolgálniuk. Emellett hozzá kell járulniuk az életciklus végi költségeknek a termékek árába való beépítéséhez, és arra kell ösztönözniük kell a gyártókat, hogy a termékek tervezése során fordítsanak nagyobb figyelmet az újrafeldolgozhatóság és újrahasznosíthatóság

szempontjaira. A követelményeknek az új és a már működő kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre is vonatkozniuk kell. A meglévő kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek esetében azonban átmeneti időszakot kell biztosítani a struktúráknak és az eljárásoknak az új követelményekhez való hozzáigazítására.

- (10) A hulladékképződés megelőzésének leghatékonyabb módja az erőforrás-hatékonyság fejlesztése és hulladék környezetre gyakorolt hatásának csökkentése. Ezért fontos, hogy a tagállamok megfelelő intézkedéseket hozzanak a hulladékképződés megelőzésére, és ezen intézkedések végrehajtásának nyomon követésére és értékelésére. A hulladékképződés megelőzésére irányuló intézkedések végrehajtása terén elért általános előrehaladás egységes mérésére közös mutatókat kell meghatározni.
- (11) Azok az agrár-élelmiszeriparból származó növényi alapú anyagok és emberi fogyasztásra már nem alkalmas nem állati eredetű élelmiszerek, amelyeket takarmányként kívánnak felhasználni, a 767/2009/EK rendelet¹⁵ hatálya alá tartoznak, és az említett rendelet alkalmazása szempontjából nem minősülnek hulladéknak. Amennyiben ezeket a termékeket és anyagokat takarmányként használják fel, a 2008/98/EK irányelv nem alkalmazandó rájuk, ezért az irányelv hatályát ennek megfelelően tisztázni kell.
- (12) Az ENSZ közgyűlése által 2015. szeptember 25-én elfogadott, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrenddel, és különösen az élelmiszer-pazarlás 2030-ig felére történő csökkentésére vonatkozó célkitűzéssel összhangban a tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk az élelmiszerek hulladékká válásának megelőzése érdekében. Ezen intézkedéseknek az elsődleges termelés, a feldolgozás és a gyártás során, a kiskereskedelem és egyéb élelmiszer-forgalmazás keretében, valamint a vendéglátásban és a háztartásokban történő élelmiszer-pazarlás megelőzésére kell irányulniuk. Tekintettel az élelmiszer-pazarlás megelőzésének környezeti és gazdasági előnyeire, a tagállamoknak konkrét intézkedéseket kell hozniuk az élelmiszerek hulladékká válásának megelőzésére és az élelmiszer-pazarlás csökkentése terén elért előrehaladás mérésére. A bevált gyakorlatok EU-szerte történő, tagállamok és élelmiszer-ipari vállalkozók közötti cseréjének megkönnyítése érdekében egységes módszereket kell meghatározni az ilyen mérések céljából. Az élelmiszer-hulladék szintjéről két évente jelentést kell készíteni.
- (13) Az ipari hulladék, a kereskedelmi hulladékok bizonyos része és a nyersanyag-kitermelésből származó hulladék összetétel és mennyiség szempontjából rendkívül változatos képet mutat, és rendkívül eltérőek lehetnek a jellemzői aszerint, hogy milyen az adott tagállam gazdaságának struktúrája, milyen a hulladékot előállító iparág vagy kereskedelmi ágazat felépítése, és mekkora egy-egy földrajzi területen az iparüzés és a kereskedelmi tevékenység területegységre jutó volumene. Ezért a legtöbb ipari és nyersanyag-kitermelésből származó hulladék esetében megfelelő megoldás, ha az adott ágazat sajátosságaihoz igazodva kidolgozásra kerülnek olyan BAT-referenciadokumentumok (az elérhető legjobb technikákat rögzítő dokumentumok) vagy hasonló eszközök, amelyek az egy-egy hulladéktípus kezelésével összefüggésben

¹⁵

Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 767/2009/EK rendelete a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 229., 2009.9.1., 1. o.).

felmerülő sajátos kérdéseket tárgyalják¹⁶. Az ipari és a kereskedelmi csomagolási hulladéokra ugyanakkor továbbra is vonatkozni kell a 94/62/EK és a 2008/98/EK irányelv követelményeinek, ideértve e követelmények átdolgozott változatát is.

- (14) A jelentős környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi előnyök elérése érdekében növelni kell a települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célértékeket.
- (15) A települési hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó jelenlegi célértékek fokozatos emelése révén biztosítható, hogy a gazdasági szempontból értékes hulladékanyagok újrahasználatra és hatékony újrafeldolgozásra kerüljenek, és hogy a hulladékban található értékes anyagok visszakerüljenek az európai gazdaságba, elősegítve ezzel a nyersanyag-politikai kezdeményezés¹⁷ és körforgásos gazdaság megvalósulását.
- (16) A tagállamok között jelentős különbségek vannak a hulladékgazdálkodási teljesítmény területén, különösen a települési hulladék újrafeldolgozása tekintetében. Az említett különbségek figyelembe vétele érdekében azoknak a tagállamoknak, amelyekben 2013-ban az Eurostat adatai szerint a települési hulladék kevesebb mint 20 %-a került újrafeldolgozásra, több időt kell adni arra, hogy megfeleljenek az újrahasználatra való előkészítés és az újrafeldolgozás tekintetében megállapított, 2025-re és 2030-ra kitűzött céloknak. Figyelembe véve a tagállamok által az elmúlt tizenöt évben elért átlagos éves előrehaladás mértékét, ezeknek a tagállamoknak a múltbeli fejlesztések szintjénél jóval nagyobb mértékben kell növelniük újrafeldolgozási kapacitásukat ahhoz, hogy teljesíteni tudják ezen célokat. A célkitűzések felé tett folyamatos előrehaladás és a végrehajtás terén jelentkező hiányosságok kellő időben való kezelése érdekében azoknak a tagállamoknak, amelyek több időt kapnak, időközi célértékeket kell teljesíteniük és végrehajtási tervet kell készíteniük.
- (17) Az újrahasználatra való előkészítésről gyűjtött adatok megbízhatóságának biztosításához elengedhetetlen a közös adatszolgáltatási szabályok létrehozása. Ehhez hasonlóan fontos, hogy pontosabban kerüljenek meghatározásra azok a szabályok, amelyek alapján a tagállamoknak be kell számolniuk arról, hogy mi kerül ténylegesen újrafeldolgozásra, illetve mi számítható bele az újrafeldolgozásra vonatkozó célértékek teljesítésébe. E célból általános szabályként az újrafeldolgozási célértékek elérésével kapcsolatos adatszolgáltatásnak a végső újrafeldolgozási eljárásba bekerülő hulladékmennyiségen kell alapulnia. Az adminisztratív terhek mérséklése érdekében a tagállamoknak szigorú feltételek mellett lehetővé kell tenni, hogy újrafeldolgozásra kerülő hulladék részarányáról a hulladékosztályozó létesítményekből kilépő anyagmennyiségek alapján számoljanak be. Az anyagok tömegében a végső újrafeldolgozási eljárás részét képező fizikai és/vagy kémiai átalakítási folyamatok miatt bekövetkező veszteséget nem kell levonni az újrafeldolgozottként bejelentett hulladék tömegéből.

¹⁶ Az ipari tevékenységet már jelenleg is tárgyalják BAT-referenciadokumentumok, amelyek az ipari kibocsátásokról szóló 2010/75/EU irányelv (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.) alapján készültek, és az erőforrás-felhasználás és a hulladéktermelődés megelőzésére, az újrahasználatra, az újrafeldolgozásra és a hasznosításra vonatkozóan is tartalmazznak információkat. A BAT-referenciadokumentumok jelenleg folyamatban lévő felülvizsgálata és a BAT-következtetések Bizottság általi elfogadása nyomán a BAT-referenciadokumentumok nagyobb hatást fognak kifejteni az ipari gyakorlatra, és ezáltal további előrelépést tesznek lehetővé az erőforrás-gazdálkodás hatékonysága, valamint az újrafeldolgozásra és a hasznosításra kerülő hulladékmennyiség növelése terén.

¹⁷ COM(2008)699 és COM(2014)297.

- (18) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a hulladék újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célértékek elérésének kiszámításához figyelembe vegyék az újrahasználatra való előkészítés területén elismert gazdasági szereplők és az elismert betétdíjas rendszerek üzemeltetői által újrahasználatra előkészített termékeket és alkatrészeket, valamint a fémek égetési folyamatot is magában foglaló újrafeldolgozását. Ezen adatok egységes kiszámításának biztosítása érdekében a Bizottság részletes szabályokat fog elfogadni az újrahasználatra való előkészítés területén elismert gazdasági szereplők és az elismert betétdíjas rendszerek meghatározásáról, az újrafeldolgozott fémekre vonatkozó minőségi kritériumokról, valamint az adatok gyűjtéséről, ellenőrzéséről és bejelentéséről.
- (19) Ezen irányelv jobb, a határidőkhöz jobban igazodó és egységesebb végrehajtása és a végrehajtás hiányosságainak előrejelzése érdekében fel kell állítani egy korai előrejelző rendszert, amely lehetővé teszi a gyenge pontok észlelését és azt, hogy a beavatkozás már jóval a célértékek teljesítésének határideje előtt megtörténjen.
- (20) A papír, a fémek, a műanyagok és az üveg elkülönített gyűjtésére szolgáló rendszerek létrehozására vonatkozó kötelezettség teljesítése alapvető szerepet játszik abban, hogy a tagállamok növeljék az újrahasználatra előkészített és az újrafeldolgozásra kerülő hulladék részarányát. Emellett a biohulladékot is elkülönítetten kell gyűjteni annak érdekében, hogy növelni lehessen az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott hulladékok arányát, és meg lehessen előzni az újrafeldolgozható száraz anyagok szennyeződését.
- (21) A veszélyes hulladékokkal való helyes gazdálkodás továbbra is problémát jelent az Unióban, és az e hulladéktípus kezelésére vonatkozó adatok egy része nem áll rendelkezésre. Ezért tagállami elektronikus veszélyeshulladék-nyilvántartások létrehozásával kell megerősíteni a kapcsolódó nyilvántartási és nyomonkövetési rendszereket. A vállalkozások és a közigazgatási szervek nyilvántartási kötelezettségeinek egyszerűsítése és az Unión belüli hulladéka-áramok jobb nyomon követése érdekében az elektronikus adatgyűjtést adott esetben más hulladéktípusokra is ki kell terjeszteni.
- (22) Ez az irányelv hosszú távú célokat tűz ki az Unió területén folytatott hulladékgazdálkodás számára, és ezáltal egyértelmű iránymutatást nyújt a tagállamoknak és a gazdasági szereplőknek az ebben az irányelvben meghatározott célok eléréséhez szükséges beruházásokkal kapcsolatban. Nemzeti hulladékgazdálkodási stratégiáik kidolgozása és a hulladékgazdálkodási infrastruktúrára irányuló beruházásaik tervezése során a tagállamoknak a hulladékképződés megelőzésének, az újrahasználatra való előkészítésnek és az újrafeldolgozásnak a hulladékhierarchiával összhangban történő előmozdításához ésszerű módon igénybe kell venniük az európai strukturális és beruházási alapokat.
- (23) Egyes nyersanyagok kiemelkedően fontosak az uniós gazdaságban, és a hiányukból adódó nem megfelelő ellátottság kockázata magas. Az ilyen nyersanyagok ellátásának biztonsága érdekében, a nyersanyag-politikai kezdeményezéssel és a nyersanyagokkal foglalkozó európai innovációs partnerség célkitűzéseivel és célértékeivel összhangban a tagállamoknak az ilyen típusú nyersanyagokat jelentős mennyiségben tartalmazó hulladékok vonatkozásában – a gazdasági és műszaki megvalósíthatóság, illetőleg a környezeti előnyök figyelembevételével – intézkedéseket kell hozniuk a lehető legjobb hulladékgazdálkodás biztosítására. A Bizottság összeállította az EU számára kritikus

fontosságú nyersanyagok jegyzékét¹⁸. A jegyzéket a Bizottság rendszeresen felülvizsgálja.

- (24) A nyersanyag-politikai kezdeményezés eredményes végrehajtásának további támogatása érdekében a tagállamoknak elő kell segíteniük azon termékek újrahasználatát, amelyek jelentős nyersanyagforrásnak számítanak. Hulladékgazdálkodási terveikben ezért nemzeti szinten megfelelő intézkedéseket kell meghatározniuk az ilyen nyersanyagokból jelentős mennyiséget tartalmazó hulladékok gyűjtésére és hasznosítására vonatkozóan. Az intézkedéseket a hulladékgazdálkodási terveknek az ezen irányelv hatálybalépését követő első naprakésszé tétele során kell belefoglalni a tervekbe. A Bizottság tájékoztatást fog nyújtani az uniós szinten releváns termékcsoportokról és hulladékaikról. Ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy a tagállamok más, a nemzetgazdaságuk számára fontos nyersanyagok esetében is intézkedéseket hozzanak.
- (25) A szemetelés közvetlenül károsítja a környezetet és rontja a polgárok jó közérzetét, a magas takarítási költségek pedig szükségtelen gazdasági terhet jelentenek a társadalom számára. A hulladékgazdálkodási tervekben meghatározott konkrét intézkedések és azoknak az illetékes hatóságok általi megfelelő végrehajtása hozzájárulhat e probléma megszüntetéséhez.
- (26) A kisméretű létesítmények és vállalkozások szabályozásból eredő terheinek csökkentése érdekében egyszerűsíteni kell a kis mennyiségű nem veszélyes hulladékot gyűjtő vagy szállító kisméretű létesítményekre és vállalkozásokra vonatkozó nyilvántartásba vételi követelményeket. Szükség lehet az ilyen hulladék mennyiségére vonatkozó határértékek Bizottság általi kiigazítására.
- (27) A tagállamok által háromévente összeállított végrehajtási jelentések nem bizonyultak hatékony eszköznek a megfelelés ellenőrzése és a helyes végrehajtás biztosítása szempontjából, ugyanakkor szükségtelen adminisztratív terhet jelentenek. Ezért helyénvaló hatályon kívül helyezni a tagállamokat ilyen jellegű jelentések készítésére kötelező rendelkezéseket. Helyettük a megfelelés ellenőrzésére kizárólag azokat a statisztikai adatokat kell felhasználni, amelyeket a tagállamok évente megküldenek a Bizottságnak.
- (28) A tagállamok által szolgáltatott statisztikai adatok alapvető fontosságúak ahhoz, hogy a Bizottság értékelni tudja az egyes tagállamok hulladékjogi előírásoknak való megfelelését. A statisztikai adatok minőségét, megbízhatóságát és összevethetőségét fokozni kell a hulladékokkal összefüggő adatszolgáltatás egységes belépési ponton keresztül történő teljesítésével, az elavult adatszolgáltatási követelmények megszüntetésével, a nemzeti adatszolgáltatási mechanizmusok összehasonlító értékelésével és az adatminőség-ellenőrzési jelentés bevezetésével. Ezért a hulladékjogi célértékek teljesítésével kapcsolatos jelentéseik összeállítása során a tagállamoknak a Bizottság és a tagállamok nemzeti statisztikai hivatalai által közösen kidolgozott legújabb módszertant kell alkalmazniuk.
- (29) A 2008/98/EK irányelv kiegészítése, illetve módosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az 5. cikk (2) bekezdése, a 6. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (1) bekezdése, a 11a. cikk (2) és (6) bekezdése, a 26. cikk, a 27. cikk (1) és (4) bekezdése, valamint a 38. cikk (1), (2) és (3) bekezdése vonatkozásában a Szerződés 290. cikke alapján jogi aktusokat fogadjon el. Különösen fontos, hogy a Bizottság az

¹⁸

COM(2014) 297.

előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időszerű és megfelelő továbbításáról.

- (30) A 2008/98/EK irányelv egységes végrehajtási feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságot a 9. cikk (4) és (5) bekezdése, a 33. cikk (2) bekezdése, a 35. cikk (5) bekezdése és a 37. cikk (6) bekezdése vonatkozásában végrehajtási hatáskörrel kell felruházni. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹⁹ megfelelően kell gyakorolni.
- (31) A 2008/98/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (32) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával²⁰ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó indokoltnak tartja az ilyen dokumentumok megküldését.
- (33) Mivel ezen irányelv célkitűzéseit, nevezetesen az Unióban folytatott hulladékgazdálkodás színvonalának javítását, valamint ezen keresztül a környezet minőségének védelméhez, megőrzéséhez és javításához, a tengeri hulladék mennyiségének csökkentése révén az óceánok egészségéhez és a tengeri eredetű élelmiszerek biztonságához, illetőleg a természeti erőforrások Unión belül megvalósítandó körülményeként és ésszerű hasznosításához való hozzájárulást a tagállamok külön-külön nem képesek megfelelően megvalósítani, és azok – figyelemmel az intézkedések nagyságrendjére vagy hatásaira – az Unió szintjén jobban megvalósíthatók, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének megfelelően a szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanazon cikkben foglalt arányossági elvvel összhangban ez az irányelv nem lépi túl az említett célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Módosítások

A 2008/98/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. a 2. cikk (2) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

„e) a 767/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet(*) 3. cikke (2) bekezdésének g) pontjában meghatározott takarmány-alapanyagok.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 767/2009/EK rendelete a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról, az 1831/2003/EK rendelet módosításáról, valamint a 79/373/EGK tanácsi irányelv, a 80/511/EGK bizottsági

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

²⁰ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

irányelv, a 82/471/EGK, 83/228/EGK, 93/74/EGK, 93/113/EK és 96/25/EK tanácsi irányelv és a 2004/217/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 229., 2009.9.1., 1. o.).”;

2. a 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő 1a. ponttal egészül ki:

„(1a) »települési hulladék«:

- (a) a háztartásokból származó kevert hulladék és elkülönítetten gyűjtött hulladék, beleértve a következőket:
 - papír és kartonpapír, üveg, fém, műanyag, biohulladék, fa, textil, elektromos és elektronikus berendezések hulladécai, hulladékelemek és -akkumulátorok,
 - lomhulladék, például háztartási készülékek, ágybetét, bútor,
 - kerti hulladék, például falevél, fűnyesedék,
- (b) olyan, egyéb forrásokból származó kevert hulladék és elkülönítetten gyűjtött hulladék, amely jellegében, összetételében és mennyiségében hasonló a háztartási hulladékhhoz;
- (c) a piac- és utcatakarítás során képződő hulladék, ideértve az utcai söpredéket, az utcai szemétygyűjtőkből származó hulladékot, valamint a park- és kertgondozás során keletkező hulladékot.

A települési hulladék fogalmába nem tartozik bele a szennyvízhálózatból és a szennyvízkezelő művekből származó hulladék, például a szennyvíziszap, valamint az építési és bontási hulladék;”;

b) a cikk a következő 2a. ponttal egészül ki:

„2a. »nem veszélyes hulladék«: olyan hulladék, amely a III. mellékletben felsorolt veszélyes tulajdonságok egyikével sem rendelkezik;”;

c) a 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. »biohulladék«: biológiailag lebontható, kerti vagy parkokból származó hulladék, háztartásokban, éttermekben, étkeztetőknél és kiskereskedelmi létesítményekben keletkező élelmiszer- és konyhai hulladék, élelmiszer-feldolgozó üzemekben keletkező hasonló hulladék, valamint a hasonló biológiai lebonthatósággal rendelkező egyéb hulladék, amely jellegében, összetételében és mennyiségében hasonló a fentiekhez;”;

d) a cikk a következő 4a. ponttal egészül ki:

„4a. »építési és bontási hulladék«: a hulladékoknak a 7. cikk alapján elfogadott jegyzéke szerint az építési és bontási hulladék kategóriába tartozó hulladékok;”;

e) a 16. pont helyébe a következő szöveg lép:

„16. »újrahasználatra való előkészítés«: ellenőrzési, tisztítási és javítási hasznosítási műveletek, amelyek során az újrahasználatra való előkészítés területén elismert gazdasági szereplők által vagy az elismert betétdíjas rendszerek keretében összegyűjtött hulladékokat, termékeket vagy termék-alkatrészeket oly módon előkészítik, hogy azok további előfeldolgozás nélkül alkalmasak legyenek az újrahasználatra;”;

f) a következő 17a. és 17b. pontok kerülnek beillesztésre:

„17a. »végső újrafeldolgozási eljárás«: az az újrafeldolgozási eljárás, amely akkor veszi kezdetét, amikor nincs szükség további mechanikus hulladékválogatási műveletekre, a hulladékanyagok bekerülnek egy termelési folyamatba, és ténylegesen termékekké vagy anyagokká alakítják őket;

17b. »feltöltés«: minden olyan hasznosítási művelet, amely során az egyébként erre a célra felhasználni tervezett, hulladéknak nem minősülő anyag helyett erre alkalmas hulladékot használnak talajkiemeléssel érintett területek helyreállítására vagy mérnöki tájrendezési vagy építési célokra;”;

3. a 4. cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok megfelelő gazdasági eszközökkel ösztönzik a hulladékhierarchia alkalmazását.

A tagállamok [*beírandó dátum: tizennyolc hónappal ezen irányelv hatálybalépése után*]-ig és az azt követő minden ötödik évben jelentést tesznek a Bizottságnak az e bekezdés alapján elfogadott konkrét eszközökről.”;

4. az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető szövegrésze helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy azon anyagok vagy tárgyak, amelyek olyan termelési folyamatok eredményeként keletkeznek, melyek elsődleges célja nem az adott anyag vagy tárgy előállítása, az alábbi feltételek teljesülése esetén ne hulladéknak, hanem mellékterméknek minősüljenek.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján megállapítsa az (1) bekezdésben meghatározott feltételek alkalmazásának részletes kritériumait konkrét anyagok vagy tárgyak vonatkozásában.”;

c) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) bekezdés alapján, a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel(*) összhangban elfogadott műszaki szabályokról, ha ezt az említett irányelv megköveteli.

(*) HL L 241., 2015.9.17., 1. o.”;

5. a 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető szövegrész és az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hasznosítási műveleten átesett hulladék ne minősüljön hulladéknak, ha megfelel a következő feltételeknek:

a) az anyag vagy a tárgy konkrét rendeltetési célokra használható;”;

ii. a második albekezdést el kell hagyni;

b) a (2), a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján megállapítsa az (1) bekezdésben meghatározott feltételek alkalmazásának részletes kritériumait bizonyos hulladékok vonatkozásában. A részletes kritériumoknak szükség esetén a szennyező anyagok határértékeit is tartalmazniuk kell, és figyelembe kell venniük az anyag vagy a tárgy lehetséges káros környezeti hatásait.

(3) Az olyan hulladék, amelynek hulladékstátusza az (1) bekezdés alapján megszűnt, az ebben az irányelvben, a 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben, a 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben, a 2006/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben és a 2012/19/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben(*) meghatározott célértékek teljesítésének kiszámítása céljából újrahasználatra előkészítettnek, újrafeldolgozottnak vagy hasznosítottnak tekinthető, ha az adott, valamely fent említett irányelvvel összhangban újrahasználatra való előkészítésen, újrafeldolgozáson vagy hasznosításon esett át.

(4) A tagállamok értesítik a Bizottságot az (1) bekezdés alapján, az (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel összhangban elfogadott műszaki szabályokról, ha ezt az említett irányelv megköveteli.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 2012/19/EU irányelve az elektromos és elektronikus berendezések hulladékairól (HL L 197., 2012.7.24., 38. o.).”;

6. a 7. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján létrehozza a hulladékok jegyzékét.”;

b) az (5) bekezdést el kell hagyni;

7. a 8. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az ilyen intézkedések magukban foglalhatják továbbá a termékek gyártói számára konkrét működési és pénzügyi kötelezettségeket meghatározó kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek létrehozását is.”;

b) a (2) bekezdés második mondata helyébe az alábbi szöveg lép:

„Ezen intézkedések – a hulladékhierarchia helyes alkalmazásának elősegítése érdekében – ösztönözhetik egyebek mellett a többször használható, műszaki szempontból tartós és a hulladékká válás után újrahasználatra való előkészítésre és újrafeldolgozásra alkalmas termékek fejlesztését, gyártását és forgalmazását. Az intézkedéseknek figyelembe kell venniük a termékek teljes életciklusa során jelentkező hatásokat.”;

c) a cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Bizottság a tagállamok és a gyártói felelősségi rendszerekkel kapcsolatban érintett szereplők részvételével információcserét szervez a 8a. cikkben meghatározott

követelmények gyakorlati végrehajtásáról, valamint a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek megfelelő irányítására, és az azok keretében történő határokon átnyúló együttműködésre vonatkozó bevált módszerekről. Ez magában foglalja többek között a gyártói felelősségi rendszerek szervezeti jellemzőire és nyomon követésére, a hulladékgazdálkodási üzemeltetők kiválasztására és a szemetelés megelőzésére vonatkozó információk cseréjét. A Bizottság közlése az információcsere eredményét.”;

8. az irányelv a következő 8a. cikkel egészül ki:

„8a. cikk

A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozó általános követelmények

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 8. cikk 1. bekezdése szerint létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek megfeleljenek az alábbi követelményeknek:

- egyértelműen meghatározzák az uniós piacon termékeket forgalomba hozó gyártók, az ő nevükben kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereket működtető szervezetek, a hulladékgazdálkodással foglalkozó magán- vagy közszektorbeli szereplők, a helyi önkormányzatok, és adott esetben az újrahasználatra való előkészítés területén elismert gazdasági szereplők szerepét és felelősségét;
- a hulladékhierarchiával összhangban lévő, mérhető hulladékgazdálkodási célértékeket határoznak meg annak érdekében, hogy legalább az adott rendszerre vonatkozó, az ebben az irányelvben, a 94/62/EK irányelvben, a 2000/53/EK irányelvben, a 2006/66/EK irányelvben és a 2012/19/EU irányelvben foglalt mennyiségi célértékeket teljesítsék;
- jelentéstételi rendszert hoznak létre a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer hatálya alá tartozó gyártók által az Unió piacán forgalomba hozott termékekre vonatkozó adatok összegyűjtésére. Miután ezek a termékek hulladékká válnak, a jelentéstételi rendszernek biztosítania kell az ilyen hulladék gyűjtésére és kezelésére, valamint adott esetben a hulladékanyag-áramokra vonatkozó adatok összegyűjtését;
- egyenlő bánásmódot és megkülönböztetésmentességet biztosítanak a termékek gyártói, valamint a kis- és középvállalkozások számára.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy 8. cikk (1) bekezdésének megfelelően létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek által megcélzott hulladékbirtokosok tájékoztatást kapjanak a rendelkezésre álló hulladékgyűjtési rendszerekről és a szemetelés megelőzéséről. A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében is, hogy a hulladékbirtokosokat a meglévő elkülönített gyűjtési rendszerekben való részvételre ösztönözzék, különösen gazdasági ösztönzők vagy adott esetben előírások révén.

(3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy bármely, egy termék gyártója nevében kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezet megfeleljen a következő feltételeknek:

- a) egyértelműen meghatározott földrajzi területen egyértelműen meghatározott termékekkel és anyagokkal foglalkozik;

b) rendelkezik a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítéséhez szükséges működési és pénzügyi eszközökkel;

c) megfelelő önellenőrzési mechanizmust alkalmaz, és rendszeresen független ellenőrzés alá veti a következőket:

- a szervezet pénzgazdálkodását, beleértve a (4) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott követelményeknek való megfelelést is;
- az (1) bekezdés harmadik francia bekezdésének megfelelően gyűjtött és bejelentett adatok minőségét, és az 1013/2006/EK rendelet követelményeinek való megfelelést;

d) a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszi a következőkre vonatkozó információkat:

- a szervezet tulajdonosi köre és tagjai;
- a gyártók által fizetett pénzügyi hozzájárulás;
- a hulladékgazdálkodással foglalkozó üzemeltetők kiválasztására irányuló eljárás.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a gyártók által a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeknek való megfelelés céljából fizetett pénzügyi hozzájárulás:

a) az általuk az Unió piacán forgalomba hozott termékek teljes hulladékgazdálkodási költségét fedezze, beleértve a következőket:

- az (1) bekezdés második francia bekezdésében említett hulladékgazdálkodási célértékeknek való megfeleléshez szükséges elkülönített gyűjtési, válogatási és kezelési műveletek költsége, figyelembe véve a termékekből származó másodnyersanyagok újrahasználatából vagy értékesítéséből befolyó bevételeket;
- a hulladékbirtokosoknak a (2) bekezdéssel összhangban történő, megfelelő tájékoztatásából adódó költségek;
- az (1) bekezdés harmadik francia bekezdésével összhangban történő adatgyűjtés és -szolgáltatás költsége;

b) az egyes termékek vagy hasonló termékekből álló termékcsoportok életciklusának végén jelentkező tényleges költségek alapján módosításra kerüljön, figyelembe véve különösen a termékek újrahasználatosságát és újrafeldolgozhatóságát;

c) a nyújtott szolgáltatások optimalizált költségén alapuljon, amennyiben a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer nevében közszektorbeli hulladékgazdálkodási üzemeltetők hajtják végre az operatív feladatokat.

(5) A tagállamok megfelelő ellenőrzési és végrehajtási keretrendszert hoznak létre annak biztosítása érdekében, hogy a termékek gyártói végrehajtják kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeiket, a pénzügyi eszközök felhasználása megfelelően történik, és a rendszer működtetésében érintett valamennyi szereplő megbízható adatokat szolgáltat.

Ha egy tagállam területén a gyártók nevében több szervezet is foglalkozik a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésével, a tagállam független

hatóságot hoz létre a kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségek teljesítésének felügyeletére.

(6) A tagállamok létrehozhatnak egy platformot, amely rendszeres párbeszédet biztosít a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer végrehajtásában részt vevő valamennyi szereplő között, beleértve a magán- és közszektorbeli hulladékgazdálkodási üzemeltetőket, a helyi önkormányzatokat, és adott esetben az újrahasználatra való előkészítés területén elismert gazdasági szereplőket.

(7) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a *[beírandó dátum: tizennyolc hónappal ezen irányelv hatálybalépése után]* előtt létrehozott kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek az ezen időpontot követő huszonnégy hónapon belül megfeleljenek e cikk rendelkezéseinek.”;

9. a 9. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„9. cikk

A hulladékképződés megelőzése

(1) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy megelőzzék a hulladékképződést. Ezen intézkedéseknek:

- ösztönözniük kell az erőforrás-hatékony, tartós, javítható és újrafeldolgozható termékek használatát,
- be kell azonosítaniuk és meg kell célozniuk azokat a termékeket, amelyek olyan nyersanyagok fő forrásának számítanak, amelyek az Unió gazdasága számára kiemelten fontosak, és amelyek ellátási zavarai magas kockázattal járnak, hogy ily módon megakadályozzák az ilyen anyagok hulladékká válását,
- ösztönözniük kell az újrahasználattal kapcsolatos tevékenységeket elősegítő rendszerek létrehozását, különösen az elektromos és elektronikai berendezések, a textiltermékek és a bútorok esetében,
- csökkenteniük kell az ipari termeléshez, az ásványok kitermeléséhez, valamint az építéshez és bontáshoz kapcsolódó folyamatok során képződő hulladék mennyiségét, figyelembe véve az elérhető legjobb technikákat,
- csökkenteniük kell az elsődleges termelés, a feldolgozás és a gyártás során, a kiskereskedelem és egyéb élelmiszer-forgalmazás keretében, valamint a vendéglátásban és a háztartásokban képződő élelmiszer-hulladék mennyiségét.

(2) A tagállamok figyelemmel kísérik és értékelik a hulladékképződés megelőzését célzó intézkedések végrehajtását. E célból megfelelő minőségi és mennyiségi mutatókat és célértékeket alkalmaznak, különösen az ártalmatlanításra vagy energetikai hasznosításra kerülő települési hulladék egy főre eső mennyisége tekintetében.

(3) A tagállamok figyelemmel kísérik és értékelik az élelmiszer-pazarlás megelőzésére irányuló intézkedések végrehajtását az élelmiszer-hulladék mennyiségének a (4) bekezdéssel összhangban meghatározott módszertan alapján történő mérésével.

(4) A Bizottság végrehajtási aktusok elfogadása útján mutatókat állapíthat meg a hulladékképződés megelőzésére irányuló intézkedések végrehajtása terén elért általános előrehaladás mérésére. Az élelmiszer-hulladék szintjének egységes mérése érdekében a Bizottság végrehajtási aktus elfogadása útján egységes módszertant,

többek között minőségi minimumkövetelményeket határoz meg. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.

(5) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség minden évben jelentést tesz közzé, amelyben bemutatja tagállamonkénti bontásban és az Unió egészére vonatkozóan a hulladékképződés megelőzésében, a hulladékképződésnek a gazdasági növekedéstől való függetlenítésében és a körforgásos gazdaság létrehozásában elért eredményeket.”;

10. a 11. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első és második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok adott esetben intézkedéseket hoznak az újrahasználatra való előkészítéssel kapcsolatos tevékenységek támogatása, elsősorban az újrafelhasználási és javítási hálózatok létrehozásának és támogatásának ösztönzése, az ilyen hálózatok hulladékgyűjtő pontokhoz való hozzáféréseinek megkönnyítése, valamint a gazdasági eszközök, a közbeszerzési kritériumok, a mennyiségi célkitűzések és egyéb eszközök használatának elősegítése érdekében.

A tagállamok intézkedéseket hoznak a magas színvonalú újrahasznosítás támogatása érdekében, és ebből a célból elkülönített hulladékgyűjtést vezetnek be, ahol az műszaki, környezetvédelmi és gazdasági szempontból megoldható, és ahol az megfelelő a vonatkozó újrafeldolgozási ágazat szükséges minőségi előírásainak teljesítéséhez, valamint a (2) bekezdésben rögzített célértékek eléréséhez.”;

b) az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok intézkedéseket hoznak az építési és bontási hulladék és legalább a következő anyagok hulladékválogatási rendszereinek támogatására: fa, adalékanyag, fém, üveg és gipsz.”;

c) a (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) 2020-ig az újrahasználatra előkészített, újrafeldolgozott és feltöltött nem veszélyes építési és bontási hulladékok mennyiségét – a természetesen előforduló, a hulladékjegyzék 17 05 04-es kategóriájában meghatározott hulladékokat nem számítva – minimum 70 tömegszázalékra kell növelni.”;

d) a (2) bekezdés a következő c) és d) ponttal egészül ki:

„c) 2025-ig az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét minimum 60 tömegszázalékra kell növelni;

d) 2030-ig az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét minimum 65 tömegszázalékra kell növelni.”;

e) a (3) és a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A (2) bekezdés c) és d) pontjában említett célérték elérésére Észtország, Görögország, Horvátország, Lettország, Málta, Románia és Szlovákia kaphat további öt évet. Az e rendelkezéssel élni kívánó tagállam e szándékáról legkésőbb 24 hónappal a (2) bekezdés c) vagy d) pontjában megállapított határidő lejártá előtt értesíti a Bizottságot. A határidő kiterjesztése esetén a tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy 2025-re legalább 50 tömegszázalékra, 2030-ra pedig legalább 60 tömegszázalékra növelje az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék mennyiségét.

Az értesítéshez mellékelni kell egy végrehajtási tervet, amely ismerteti a célértékek új határidőre való elérését biztosító intézkedéseket. A tervnek ezenkívül tartalmaznia kell egy részletes ütemtervet a javasolt intézkedések végrehajtásáról, valamint egy értékelést azok várható hatásairól.

(4) A Bizottság legkésőbb 2024. december 31-ig megvizsgálja, hogy van-e lehetőség a (2) bekezdés d) pontjában megállapított célérték növelésére, valamint az egyéb hulladékamokra vonatkozó célértékek megállapítására. E célból a Bizottság – adott esetben javaslattal kiegészített – jelentését továbbítani kell az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”;

f) az (5) bekezdést el kell hagyni;

11. az irányelv a következő 11a. cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A 11. cikkben meghatározott célértékek elérésének kiszámítására vonatkozó szabályok

„(1) A 11. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének kiszámítását a következők szerint kell elvégezni:

a) az újrafeldolgozott települési hulladék tömege alatt a végső újrafeldolgozási eljárásba bekerülő hulladék tömegét kell érteni;

b) az újrahasználatra előkészített települési hulladék tömege alatt az újrahasználatra való előkészítés területén elismert gazdasági szereplők által hasznosított vagy gyűjtött olyan települési hulladék tömegét kell érteni, amely minden olyan ellenőrzési, tisztítási és javítási műveleten átment, amely a hulladék további válogatás vagy előfeldolgozás nélküli újrahasználatához szükséges;

c) a tagállamok a számításnál figyelembe vehetik az újrahasználatra való előkészítés területén elismert gazdasági szereplők és az elismert betétdíjas rendszerek üzemeltetői által újrahasználatra előkészített termékeket és alkatrészeket. Az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott települési hulladék módosított, az újrahasználatra előkészített termékek és alkatrészek tömegét figyelembe vevő arányának kiszámításához a tagállamoknak a gazdasági szereplőktől származó, ellenőrzött adatokat és a VI. mellékletben meghatározott képletet kell alkalmazniuk.

(2) Az (1) bekezdés b) és c) pontja, valamint a VI. melléklet egységes feltételek alapján történő alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján megállapítja az újrahasználatra való előkészítés területén elismert gazdasági szereplők és az elismert betétdíjas rendszerek meghatározásához szükséges minimális minőségi és működési követelményeket, beleértve az adatgyűjtésre, -ellenőrzésre és -szolgáltatásra vonatkozó szabályokat.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve bármilyen válogatási művelet eredményeül kapott hulladék tömegét bele lehet számítani az újrafeldolgozott települési hulladék tömegébe, amennyiben:

a) az eredményül kapott hulladék bekerül a végső újrafeldolgozási eljárásba,

b) a végső újrafeldolgozási eljárás alá nem vetett, ártalmatlanításra vagy energetikai hasznosításra kerülő anyagok tömege az újrafeldolgozottként számított hulladék teljes tömegének 10 %-a alatt marad.

(4) A tagállamok hatékony minőség-ellenőrzési és nyomonkövetési rendszert hoznak létre a települési hulladék vonatkozásában a (3) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülésének biztosítása érdekében. A rendszer alapulhat a 35. cikk (4) bekezdése szerint létrehozott elektronikus nyilvántartásokon, a válogatott hulladék minőségi követelményeire vonatkozó műszaki előírásokon, vagy bármilyen más egyenértékű intézkedésen, amely biztosítja az újrafeldolgozott hulladékról gyűjtött adatok megbízhatóságát és pontosságát.

(5) A 11. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott célértékek elérésének kiszámítása során a tagállamok az elégetésre kerülő települési hulladék mennyiségével arányosan figyelembe vehetik a fémek égetési folyamatot is magában foglaló újrafeldolgozását, amennyiben az újrafeldolgozott fémek megfelelnek bizonyos minőségi követelményeknek.

(6) Az (5) bekezdés harmonizált feltételek alapján való alkalmazása érdekében a Bizottság a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján egységes módszertant határoz meg az égetési folyamatot is magában foglaló újrafeldolgozáson átment fémek tömegének kiszámításához, és megállapítja az újrafeldolgozott fémekre vonatkozó minőségi kritériumokat is.

(7) Az újrahasználatra való előkészítés, újrafeldolgozás vagy feltöltés céljából másik tagállamba küldött hulladékokat csak az a tagállam veheti figyelembe a 11. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt célértékek elérésének kiszámítása során, amelyekben a hulladékot összegyűjtötték.

(8) Az újrahasználatra való előkészítés vagy újrafeldolgozás céljából az Unióból kivitt hulladékot a hulladékot összegyűjtő tagállam csak akkor veheti figyelembe a 11. cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt célértékek elérésének kiszámítása során, ha a (4) bekezdése követelményei teljesülnek, és ha az 1013/2006/EK rendelettel összhangban az exportőr igazolni tudja, hogy a hulladékszállítmány megfelel az említett rendelet előírásainak, és hogy a hulladéknak az Unión kívül történő kezelésére olyan körülmények között kerül sor, amelyek megfelelnek a vonatkozó uniós környezetvédelmi jogszabályoknak.”;

12. az irányelv a következő 11b. cikkel egészül ki:

„11b. cikk

Korai előrejelző rendszer

(1) A 11. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontja és (3) bekezdése szerinti célértékek teljesítésében elért eredményekről a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel együttműködve jelentést készít legkésőbb három évvel minden egyes, az említett rendelkezésekben megállapított határidő lejárta előtt.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben előírt jelentéseiben:

a) minden egyes tagállamra vonatkozóan megbecsli a célértékek teljesítésének mértékét;

b) felsorolja azokat a tagállamokat, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak határidőre teljesülni, és megfelelő ajánlásokat fogalmaz meg az érintett tagállamok számára.”;

13. a 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják a biohulladék elkülönített gyűjtését, ahol az műszaki, környezetvédelmi és gazdasági szempontból megoldható, és ahol az megfelelő a komposztra vonatkozó releváns minőségi előírások teljesítéséhez, valamint a 11. cikk (2) bekezdésének a), c) és d) pontjában és (3) bekezdésében rögzített célértékek eléréséhez.

A tagállamok adott esetben és a 4. és a 13. cikkel összhangban intézkedéseket hoznak az alábbiak ösztönzése érdekében:

- a) a biohulladék újrafeldolgozása, például komposztálása és lebontása;
- b) a biohulladék oly módon történő kezelése, amely biztosítja a környezetvédelem magas szintjét;
- c) a biohulladékból készített, környezetvédelmi szempontból biztonságos anyagok használata.”;

14. a 26. cikk a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A tagállamok mentesíthetik illetékes hatóságait az évente legfeljebb 20 tonna nem veszélyes hulladékot gyűjtő vagy szállító létesítményekre és vállalkozásokra vonatkozó nyilvántartás-vezetési kötelezettség alól.

A Bizottság a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján módosíthatja a nem veszélyes hulladékok mennyiségére vonatkozó határértéket.”;

15. a 27. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) „A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján megállapítsa a 23. cikk értelmében engedélyezési kötelezettséget maga után vonó hulladékkezelési tevékenységeket szabályozó műszaki minimumszabványokat abban az esetben, ha a rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy ilyen minimumszabványok megállapítása előnyös lehet az emberi egészség és a környezet védelme szempontjából.”;

b) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) „A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján megállapítsa a 26. cikk a) és b) pontja értelmében nyilvántartásba vételi kötelezettséget maga után vonó tevékenységeket szabályozó minimumszabványokat abban az esetben, ha a rendelkezésre álló információk arra utalnak, hogy ilyen minimumszabványok megállapítása előnyös lehet az emberi egészség és a környezet védelme vagy a belső piac zavarainak elkerülése szempontjából.”;

16. a 28. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a már létező hulladékgyűjtési rendszerek és a főbb ártalmatlanító és hasznosító létesítmények, beleértve a hulladékolajokra, a veszélyes hulladéokra, az Unió gazdasága számára kiemelten fontos és ellátási szempontból magas

kockázatú nyersanyagokból jelentős mennyiséget tartalmazó hulladéokra vagy a külön uniós jogszabályban tárgyalt hulladékáramokra vonatkozó különleges rendelkezéseket;”;

ii. a cikk a következő f) ponttal egészül ki:

„f) a szemetelés minden formájának megszüntetésére és valamennyi típusú szemét összetakarítására irányuló intézkedések.”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A hulladékgazdálkodási terveknek meg kell felelniük a 94/62/EK irányelv 14. cikkében a hulladékgazdálkodás tervezésével kapcsolatban meghatározott követelményeknek, az ezen irányelv 11. cikkének (2) és (3) bekezdésében foglalt célértékeknek és az 1999/31/EK irányelv 5. cikkében foglalt követelményeknek.”;

17. a 29. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok az 1., 4. és 9. cikkkel összhangban a hulladékképződés megelőzésére szolgáló intézkedéseket tartalmazó hulladékmegelőzési programot állítanak össze.”;

b) a (3) és (4) bekezdést el kell hagyni;

18. a 33. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság végrehajtási aktusok elfogadása útján meghatározza az említett tervek és programok elfogadásával és lényegi módosításaival kapcsolatos tájékoztatás megküldésekor követendő formátumot. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.”;

19. a 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 23. cikk (1) bekezdésében említett létesítményeknek vagy vállalkozásoknak, a veszélyes hulladékok előállítóinak és a veszélyes hulladékot foglalkozásszerűen gyűjtő és szállító vagy a veszélyes hulladék kereskedőiként és közvetítőiként eljáró létesítményeknek és vállalkozásoknak időrendben vezetett nyilvántartással kell rendelkezniük a hulladék mennyiségéről, tulajdonságairól, eredetéről, és ahol az lényeges, rendeltetési helyéről, gyűjtési gyakoriságáról, szállítási módjáról és tervezett kezelési módszeréről. A létesítményeknek és vállalkozásoknak a (4) bekezdés alapján létrehozott elektronikus nyilvántartás vagy nyilvántartások segítségével az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk ezeket az információkat.”;

b) a cikk a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok teljes földrajzi területükre vonatkozóan elektronikus nyilvántartást vagy koordináltan vezetett elektronikus nyilvántartásokat hoznak létre az (1) bekezdésben említett veszélyes hulladékokról. A tagállamok egyéb hulladékáramokról is létrehozhatnak ilyen nyilvántartást, különösen azokról, amelyekre az uniós jogszabályok célértékeket határoznak meg. Erre a célra a tagállamoknak fel kell használniuk a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet(*) alapján létrehozott Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás céljára az iparban működő gazdasági szereplők által szolgáltatott adatokat.

(5) A Bizottság végrehajtási aktusok elfogadása útján megállapíthatja a nyilvántartások vezetésének minimumkövetelményeit. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2006. január 18-i 166/2006/EK rendelete az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.).”

20. a 36. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megtiltsák a hulladékok elhagyását, illegális lerakását és az ellenőrizetlen hulladékgazdálkodást, ideértve a szemetelést is.”;

21. a 37. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„37. cikk

Adatszolgáltatás

(1) A tagállamok a 11. cikk (2) bekezdése a)–d) pontjának és a 11. cikk (3) bekezdésének végrehajtása tekintetében minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak. Az adatokat elektronikus úton kell benyújtani az adatgyűjtés tárgyévének végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által a (6) bekezdésnek megfelelően meghatározott formátumban kell teljesíteni. Az első adatszolgáltatásnak a 2020. január 1-jétől 2020. december 31-ig terjedő időszakra kell vonatkoznia.

(2) A tagállamok a 9. cikk (4) bekezdésének végrehajtása tekintetében minden második naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak. Az adatokat elektronikus úton kell benyújtani az adatgyűjtés tárgyidőszakának végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által a (6) bekezdésnek megfelelően meghatározott formátumban kell teljesíteni. Az első adatszolgáltatásnak a 2020. január 1-jétől 2021. december 31-ig terjedő időszakra kell vonatkoznia.

(3) A 11. cikk (2) bekezdésének b) pontjában foglalt követelmény teljesítésének ellenőrzése keretében a feltöltés útján hasznosított hulladékmennyiségről az újrahasználatra előkészített és újrafeldolgozott hulladékmennyiségtől elkülönítve kell beszámolni. Feltöltés útján hasznosított hulladékként kell beszámolni a feltöltés céljára felhasználni tervezett anyaggá átalakított hulladékról is.

(4) Az e cikk alapján a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz mellékelni kell egy minőség-ellenőrzési jelentést és a 11a. cikk (4) bekezdése alapján hozott intézkedésekről szóló jelentést.

(5) A Bizottság megvizsgálja az e cikknek megfelelően szolgáltatott adatokat, majd jelentést tesz közzé a vizsgálat eredményeiről. A jelentésnek ki kell terjednie az adatgyűjtés szervezésének, az adatok forrásainak és a tagállamok által használt módszertannak az értékelésére, valamint ezen adatok hiánytalanságára, megbízhatóságára, időszerűségére és konzisztenciájára. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést háromévente kell elkészíteni.

(6) A Bizottság az (1) és (2) bekezdés szerinti, valamint a feltöltési műveletekre vonatkozó adatszolgáltatás formátumát megállapító végrehajtási aktusokat fogad el.

Ezeket a végrehajtási aktusokat a 39. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással kell elfogadni.”;

22. a 38. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Bizottság iránymutatásokat dolgozhat ki a hasznosítás és az ártalmatlanítás fogalommeghatározásainak értelmezésére.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján megállapítsa a II. melléklet R1. pontjában említett hulladékégető létesítményekre vonatkozóan meghatározott képlet alkalmazásának módját. Ennek kapcsán figyelembe vehető az a hatás, ahogy a helyi éghajlat, például a rendkívül hideg időjárás és a fűtés iránti igény befolyásolja a villamos energia, fűtés, hűtés vagy technológiai gőz formájában műszakilag felhasználható vagy előállítható energia mennyiségét. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkének harmadik albekezdésében szereplő legkülső régiókra, valamint az 1985-ös csatlakozási okmány 25. cikkében említett területekre jellemző helyi feltételeket is figyelembe lehet venni.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján hozzáigazítsa az I–V. mellékletet a tudományos és a műszaki fejlődéshez.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 38a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása útján módosítsa a VI. mellékletet.”;

23. az irányelv a következő 38a. cikkel egészül ki:

„38a. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottság az 5. cikk (2) bekezdésében, a 6. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (1) bekezdésében, a 11a. cikk (2) és (6) bekezdésében, a 26. cikkben, a 27. cikk (1) és (4) bekezdésében és a 38. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól [*beírandó dátum: ezen irányelv hatálybalépésének napja*]-tól/-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja az 5. cikk (2) bekezdésében, a 6. cikk (2) bekezdésében, a 7. cikk (1) bekezdésében, a 11a. cikk (2) és (6) bekezdésében, a 26. cikkben, a 27. cikk (1) és (4) bekezdésében és a 38. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) Az 5. cikk (2) bekezdése, a 6. cikk (2) bekezdése, a 7. cikk (1) bekezdése, a 11a. cikk (2) és (6) bekezdése, a 26. cikk, a 27. cikk (1) és (4) bekezdése és a 38. cikk (1), (2) és (3) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem

emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.”

24. a 39. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„39. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet(*) értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2011. február 16-i 182/2011/EU rendelete a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.)”;

25. az irányelv az ezen irányelv mellékletének megfelelő VI. melléklettel egészül ki.

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb [beírandó dátum: tizennyolc hónappal ezen irányelv hatálybalépése után]-ig megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök